

tvangsbøder efter retsplejelovens § 997, stk. 3. Såfremt der er fælles forældremyndighed over et barn, der i strid med forslaget til § 12 ikke er navngivet, må begge forældremyndighedsindehavere pålægges tvangsbøder, da ingen af dem vil kunne opfylde pligten alene.

Efter den gældende navnelovs § 10 er der ikke nogen øvre grænse for, hvor mange fornavne en person kan tage. Reglerne om adresseringsnavne i CPR-lovens § 5, stk. 1-7, sikrer, at offentlige myndigheder og virksomheder for en person med særligt mange eller et særligt langt navn har adgang til en håndterbar forkortet udgave af den pågældendes navn. Det vil derfor ikke i praksis give anledning til større problemer for andre end den, der bærer navnet. Der er derfor heller ikke i lovforslaget fastsat nogen øvre grænse for, hvor mange fornavne en person kan tage.

Til § 13

Bestemmelsen fastsætter, hvilke navne en person kan tage som fornavn.

Efter *stk. 1* skal der være tale om et navn, der er optaget på listen efter § 14, stk. 1, eller som er godkendt efter § 14, stk. 3. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Efter § 10 i den gældende navnelov må et navn ikke kunne være til ulempe for den, der bærer navnet. Dette ulempekrav er ikke videreført. Om overvejelserne herom henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 4.1.1.

Det gældende forbud mod et navn, der kan blive til ulempe for borgeren, fortolkes bl.a. således, at det indebærer, at en dreng/mand ikke kan tage et pige-/kvindenavn og omvendt. Dette krav fremgår nu udtrykkeligt af bestemmelsen i *stk. 2*. Bestemmelsen siger ikke noget om, hvilke navne der er henholdsvis dreng- eller pigenavne, ligesom det ikke er udelukket, at et konkret navn kan være både et dreng- og et pigenavn. I forslaget til § 14, stk. 1, er det således forudsat, at ministeren for familie- og forbrugeranliggender i forbindelse med optagelsen af et navn på den nævnte liste tager stilling hertil, herunder om navnet skal optages på pige- eller drengnavnslisten eller eventuelt på begge lister.

Det afgørende for, om der er tale om et dreng- eller pigenavn, er, om det med rimelig sikkerhed kan dokumenteres, at navnet har sin oprindelse i et dreng- eller pigenavn, eller om det har tradition for at være anvendt som dreng- eller pigenavn. Kan det godtgøres, at navnet oprindeligt både er et dreng- og et pigenavn, eller at der er tradition for at anvende det som

både et dreng- og pigenavn (eventuelt i forskellige navnekulturer), kan navnet tages af begge køn. For at et navn kan siges at have tilstrækkelig tradition for at være f.eks. et drengnavn, må det godtgøres, at det har en ikke ubetydelig udbredelse som drengnavn, og at det er blevet brugt som sådant i mere end én generation. Den nærmere fastlæggelse heraf bør i øvrigt ske i praksis. Der må i den forbindelse lægges betydelig vægt på en eventuel navnefaglig vurdering.

Personer, der har gennemgået en kønsskifteoperation, kan i medfør af 1. pkt. tage et nyt fornavn svarende til det køn, den pågældende har erhvervet ved operationen. Endvidere følger det af forslaget til § 11, stk. 1, nr. 4, at enhver vil kunne tage et godkendt fornavn som mellemnavn, uanset hvilket køn det pågældende navn betegner. I medfør af *stk. 2, 2. pkt.* kan ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætte regler, der undtager transsekuelle personer fra kravet om navnets kønsidentitet.

Forslaget skal ses i lyset af, at Justitsministeriet (Civilretsdirektoratet) i 2002 har etableret en forsøgsordning, der under visse betingelser giver transsekuelle personer mulighed for at skifte fornavn til et navn, der entydigt betegner det modsatte køn, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 4.4.1. Bestemmelsen vil blive udnyttet til at videreføre denne ordning. Reglerne vil dog kunne justeres, hvis der er behov herfor. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.4.

Bestemmelsen er således af betydning for transsekuelle personer, der ikke har gennemgået en kønsskifteoperation. F.eks. vil en mand, der er transsekuel, og som opfylder betingelserne i de regler, der fastsættes i medfør af bestemmelsen, kunne tage et kvindenavn som fornavn uden at have gennemgået en kønsskifteoperation.

I øvrigt vil der i de nye fornavnslistor, der udarbejdes i medfør af § 14, kunne optages en række navne på både pige- og drengnavnslisten, f.eks. Kim, Michell, Eli og Noa(h).

Til § 14

Forslaget til § 14 omhandler fornavne, som alle kan tage, jf. dog § 13, stk. 2 om kønskorrekthed.

Efter *stk. 1* offentliggør ministeren for familie- og forbrugeranliggender en liste over dreng- og pigenavne, der kan tages af enhver uden særlig godkendelse.

Efter *stk. 2* kan fornavne, der er eller har været almindeligt udbredt som fornavn her i landet, optages på den i *stk. 1* nævnte liste.